

තවමත් නොනැසුණු අතීත උරුමයක් නිල්ලගම බෝධි සරය

සටහන සහ ඡායාරූප
ජනක වෙන්නසිංහ

නිල්ලගම බෝධි සරයේ ඉදිරිපස දසුන

යෙන් සොයා ගනු ලැබුවේ 1895 වසරේ දී පුරාවිද්‍යාව පිලිබඳව කීර්ති නාමය හිමිකර ගෙන සිටි එච්. සී. පී. බෙල් මහතා විසිනි.

ඉතිහාසික වසර හැටක් පමණ දීර්ඝ කාලයක තිලාගත සමයකින් පසු මෙම බෝධි-සර තට්ටුවලට පුනර්ජීවයක් ප්‍රදානය කළේ මහාවාරිය සෙනරත් පරණවිතානගේ විසිනි. ඒ 1954 වසරේ දී ය. මෙම බෝධිසරය පැරැණි බෝධිසරයක පැහැදිලි ස්වරූපය මොනවට විදහා දක්වන නිසා වත්මන් පරපුරට මනා අධ්‍යයනයකට ඇවැසි සාධකයක් සපයයි.

එවන් වකවානුවක මෙවන් අංග සම්පූර්ණ වූ බෝධිසරයක් මෙතෙක් ලංකාවේ කිසිදු ස්ථානයකින් තවමත් සොයා ගෙන ස්ථාපනය කිරීමට නොහැකි වී ඇති නිසා නිල්ලගම බෝධිසරයේ තවදුරටත් අද්විතීය ස්ථානයක පවතී.

මෙම බෝධිසරය සම්පූර්ණයෙන් ම ගොඩනගා ඇත්තේ කඵල ගලෙනි. එය අපගේ මී මුත්තන්ගේ විස්මිත ගල්වඩු දැනට කිකරුව විවිභ වූ කැට-යමින් ඔපවත් වූ ඉපැරැණි උරුමයේ උදර ලකුණ නිහඩ බසින් හඬ ගා කියනු වැනිය.

මැද මළුව

පිටත මළුවේ පැත්තක දිග අඩි 43 ක් පමණ වේ. මැද මළුව පිහිටියේ පහළ මළුවට සමව මැදිනි. එහි පාදමේ පළල අඩි 13 කි. පොළොවේ සිට උස අඩි 6 කි අහල් 6 කි. එද-වස බෝධිත් වහන්සේ රෝපණය කර ඇත්තේ එම මැද මළුව මතය. අන්තිවාරම උඩ පිහිටි කැටයම් ගල් වැට අනුක්‍රමයෙන් පහළ සිට ඉහළට උඩ අතට විහිදුණු තෙළුම් මල් පියලි රටාවෙන් කැටයම් කර ඇත. එයින් උඩ කොටස ඇතුළත ඉදිරිපස පමණක් දැක්වෙන කැටයමින් ඔපවත් කර තිබේ. ඇත් ලිස්තරය මත පවි කැටයමින් යුත් ගල් පෙළක් ද, එය මත දික් අතට සිට වූ ගල් ලැලි පෙළක් ද, ඒ ගල් ලැලි මත උඩු අතට හා

විවිභ කැටයම් අතින් නිල්-ලගම බෝධිසරය අභිබවන සුළු වෙනත් සමකාලීන අත්-කිසි ගොඩනැගිල්ලක් නොමැති බව මහාවාරිය සෙනරත් පරණවිතාන පව-සයි.

අටවැනි හෝ නවවැනි සිය-වසට අයත් මෙම බෝධිසරය පුරාවිද්‍යාව, වාස්තු විද්‍යාව සහ කලාත්මක අතින් අද්වි-තීය නිමැවුමකි.

වන වදුලට යටව යුත්බුත් ගොඩක් බවට පත්ව තිබූ මෙම සුවිශේෂී තට්ටුන් ප්‍රථම-

යටි අතට කැටයම් කළ පියුම් පෙළක් ද දිස් වෙයි. මළුවට ඇතුළු වන ශෛලමය උළු-වස්ස අඩි 7 කි අහල් 5 උසය. පළල අඩි 5 කි. එය ද විවිභවත් ලෙස කැටයම් කර ඇත.

ඇතුළු මළුවේ අන්තිවාරමේ පඩි ලැල්ලේ පිට පැත්තේ හංස රූප පෙළකි. උඩු පත්තේ ලියවැල් පෙළකි. පවුර මැද ගල් ලැලි සිංහ රූප පෙළකින් කැටයම් කර ඇත. එහි ඉදිරිය බලා සිටිනා ඇත-නියා හිඳගෙන සිටින සිංහ රුවින් ද, පසුපස බල-මින් දෙපසට ගමන් කරන විලාශයේ සිංහ රුවින් ද විවිභවත්ව ඇත.

පහත මළුවේ බිම ගල් ලැලි අතුරා තිබේ. එම මළුවේ කෙළින් සිටුවන ලද ගල් කණු කීපයක් දිස් වෙයි. පැරැණි දවස ඒ මත දැවයෙන් ඉදි කළ පිය-සක් තිබුණු බවට සාධක හමු වී තිබේ. බෝ වෘක්ෂය වන්දනා මාත කීරීමට එන බැතිමතුන්ට අවිචේන් වැස්සෙන් වන පීඩාවන්ට පිලියමක් ලෙස මෙසේ පියස්සක් එද සවි කරන්නට ඇත.

බටහිර දෙරටුවට වම් පසින් වූ අන්තිවාරම් ගලෙහි අටවැනි හෝ නවවැනි හෝ සියවස්වලට අයත් සිංහල අක්ෂරයෙන් "මොනර ගල් බුද්ධි මෙ දස ඇතුන් කරවා මහ බෝධි පිදු පිනෙන් අනුන්-තර සම්මා සම්බු..." යනුවෙන් සටහන්ව ඇති බව සෙනරත් පරණවිතාන පවසයි. එම වදනේ අව-

සන් කොටස මැකී ගොස්ය. ඉහත පාඨයෙන් අදහස් වන්නේ, "මම මොනරගල බුදු වෙමි. මේ දස ඇතුන් කරවා මහ බෝධියට පූජා කළ පිනෙන් සම්මා සම්බුද්ධත්වය ලැබේවා" යනුවෙනුයි.

මෙහි දස ඇතුන් යනු පවුරේ ඉදිරිපස කැටයම් කරන ලද ඇත් රූ දහය විය හැකි බව පරණවිතානගේ අදහසයි.

මෙම ස්ථානය මෙතරම් ආකර්ශනීය ලෙස ගොඩ නගා ඇත්තේ මෙය අති පූජනීය සිද්ධස්ථානයකට කැපකර තිබූ නිකේතනයක් විය හැකි නිසා බව පරණවිතානගේ මතය වේ.

ඇතැම් විටක මෙම බෝධිසරයේ ශ්‍රී මහා බෝධීන් වහන්සේගේ මුල් අංකුරයක් රෝපණය කළ ස්ථානයක් විය හැකි බව ද ඔහු අදහස් කරයි.

මධ්‍යකාලීන බෝධිසරයන්ට සම්බන්ධ සෙසු ගොඩනැගිලි කාලයන් සමග මිනිසුන්ගේ අතින් නොයෙකුත් විපත්වලට ගොදුරුව විනාශ වී මැකී ගොස් තිබෙනවා විය හැක. එසේ නොවූහොත් ඒවා සමහර විටෙක අනාගත ගවේශකයකුගේ උදුල්ලෙන් මතු කරනා තුරු පස යට වැලලී තිබෙනවා විය හැක. නිල්ලගම බෝධිසරය ගැන සටහන් තැබීමේ දී සෙනරත් පරණවිතානගේ සටහන අවසන් කරන්නේ එසේ පවසමිනි.

අපගේ අතීත උරුමයන් වැලලී යන යුගයක නිල්ලගම බෝධිසරයවත් පුරා වස්තූන් හඬ නගා කියන පණිවිඩය පමණක් අපි අසා සිටිමු. වැලලී යන අපේ උරුමය මිහිමතට රැගෙන විත් වඩා හිඳවීමට සුදුසුම කාලය එළඹ ඇත්තේ දැන් යැයි සිතේ. එහෙත් තවත් බෙල් වැන්නකු හෝ සෙනරත් පරණවිතාන කෙනකු හෝ බිහි නොවීමේ අඩුව පිරිමැසිය නොහැකි පාඩුවකි.

කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයේ ගල්ගමුව නගරයෙන් මොරගොල්ලාගම පාරේ විත් ගල්-ලැව හන්දියෙන් ඇති අළුපතගම පාරේ සැතපුම් 3 ක් පමණ යන විට කිට්ලව විද්‍යාලය හමු වේ. මීටර 100 - 200 ඉදිරියට ගොස් හෙට්ටිගම හන්දියෙන් - නිල්ලගම බෝධි-සර පාරේ ආ විට මෙම ස්ථානයට ලඟා විය හැක.

**ඇසුරු කළේ -
සෙනරත් පරණවිතානගේගේ
පුරාවිදු පර්යේෂණ නම් ග්‍රන්ථයයි.**

